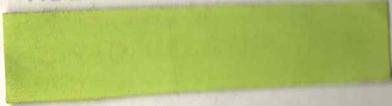

MP 69 ry
Ohrakuja 1 A 6
01370 VANTAA

HUUHTANEN REIJO

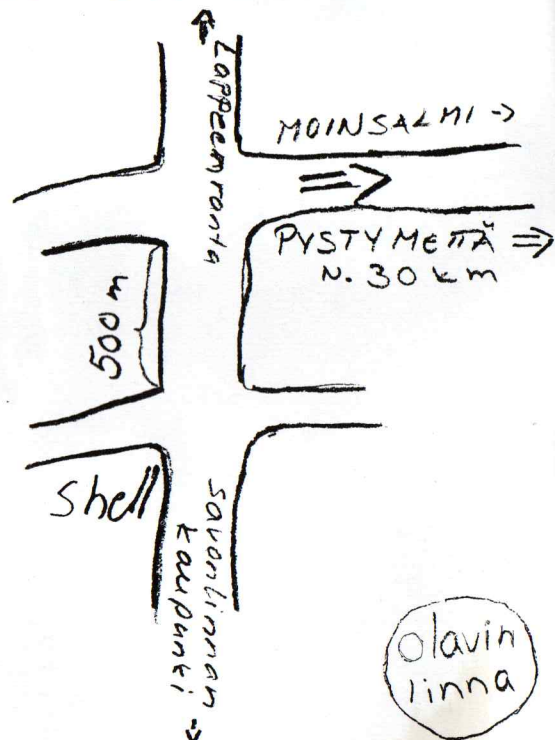
Motoristi

MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 RY
N:0 4, ELOKUU 1993

SAVONLINNASSA
29.-31.10.1993

PYSTYMETTÄ
-93

PERILLÄ:

- kuiva männikkökangas
- kuivia poltopuita
- Saimaan ranta
- Todellisia motoristeja
- Meininki perinteistä

Kauppa n. 10 km ennen määränpäättä

Lisätietoja Händeltä

P. 957-273468

Motoristi

N:o 4, elokuu 1993. 24.vuosikerta.

Ilmestyy: Helmi-, huhti-, kesä-, elo, loka- ja joulukuussa.

Julkaisija: MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 r.y.

Jaetaan ilmaiseksi kaikille kerhon jäsenille.

Hallitus

Puheenjohtaja

Antti Kortesusuo
Insinöörinkatu 74 B 35
33720 TAMPERE
Puh. k. 931-174333
Email kortesuso@ruuvi.me.tut.fi

Varapuheenjohtaja

Hannu Hoskari
Vantaanrinne 12 A 26
01730 VANTAA
Puh. k. 90-8786972

Kerhoisäntä

Vesa Vieno
Nikkarintie 4 C
27510 EURA
Puh. k. 938-8650190
t. 938-8650501
949-434190

Sihtööri

Satu Koskela
Humalistonkatu 15 A 1
00250 HELSINKI
Puh. k. 90-492587

Kassanhoitaja

Matti Korhonen
Kurkimäentie 23 C 14
00940 HELSINKI
Puh. k. 90-3499151

Päätoimittaja

Jarkko Järvinen
Pehkusuonkatu 21 B 51
33820 TAMPERE
Puh. k. 931-186812
t. 931-462831
Fax 931-465739

Varajäsenet

Nuorisovastaava

Sanna Antila
Iivantamäenkatu 13
33700 TAMPERE
Puh. k. 931-630596

EAK-vastaava

Toni Korppi
Teekkarinkatu 13 C 46
33720 TAMPERE
Email k125366@cc.tut.fi
Puh. k. 931-3187721

NMR-vastaava

Bo Nyquist
Kilpolantie 20
00940 HELSINKI
Puh. k. 90-304883
949-407606

Aluetoimintavastaava

Jussi Vanha-Aho
Risujoenkatu 92
63400 ALAVUS AS.
Puh. k. 965-20281
t. 965-20130

Jäsenmaksutili

SYP Tampere - Hervanta
224318-12479

Postisiirtotili

Numero 1427226

Suomen Retkeilymajajärjestö

Yrjönkatu 38 B
00100 HELSINKI
Puh. 90-6940377

Tapiolan asioimisto

Nr 29E - 380869

Painopaikka

Tekstitaso Oy & Offset
Tampere

Toimihenkilöt

Jäsenkirjuri

Jutta Nyqvist
Ohrakuja 1 A 6
01370 VANTAA
Puh. k. 90-8733891
t. 90-358409

Varastonhoitaja

Jaana Korhonen
Kurkimäentie 23 C 14
00940 HELSINKI
Puh. k. 90-3499151

Toimitussihteeri

Riikka Lehto
Insinöörinkatu 88 B 35
33720 TAMPERE
Puh. k. 931-175170

Kerhotavaramyynti

Arto Hallikainen
Wiikintie 8 B 20
02400 KIRKKONUMMI
Puh. k. 90-2963232
t. 90-2986432
Fax

Toimittaja

Piirroksot

Pekka Kukkonen
Tikkakoski

Aineisto seuraavaan lehteen

17.9. -93 mennessä.

Terveisin Jarkko

Kontion jälkeen

Kesän kohokohta - Kontioralli - on taas ohi. Minulle se oli järjestyksessä kolmas-toista, mutta kaikki tuntui sujuvan ilman kommelluksia. En siis edelleenkään ajatellut ruveta taikauskoiseksi.

Tämän kesän Kontiossa tehtiin uusi osallistujaennätys - yli kaksi tuhatta motoristia. Kiitos Tainalle ja kumppaneille komeasta kokoontumisesta.

Suuren suosion synnä kauniin paikan lisäksi olivat mm. kaunis ilma ja kohtalaisen lyhyt matka. Eteläsuomalaiset eivät tarvineet välttämättä ylimääräisiä lomapäiviä ehtiäkseen käymään Kontiossa. Ja sen vastenmielisen sadepuvunkin sai jättää kotiin. Tosin jotkut taas olivat sitä mieltä, että Kontio oli niin lähellä, ettei sinne olisi viitsinyt lähteä. Paitsi tietysti pohjoissuomalaiset.

Jotkut siis kaipaavat Kontiomatkalleen pituutta ja vaikeuksia - eräänlaista seikkailua. Ilmeisesti iso osa viime kesän Kontiossa käyneistä kuuluu tähän joukkoon. Useimmat kuitenkin pitävät mukavasta viikonloppumatkasta, jonka jälkeen jaksaa mennä maanantaina vaikkapa töihin. Sitä tämänvuotinen osallistujamäärä ainakin osoittaa.

Taloudellisesti epävarmana aikana Kontioon lähtemisestä päättäminen jää useimilla viime tippaan. Suuresta osallistujamäärästä huolimatta tänä vuonna etukäteisilmoittautumisia oli vain alle neljä sataa. Valitettavasti tämä aiheutti järjestäjille vaikeuksia, koska he eivät tienneet, kuinka paljon varata ruokaa yms. Ripeiden lisäjärjestelyjen vuoksi kaikesta kuitenkin selvitettiin.

Tätä lehteä luettaessa on taas yksi tilikausi ohitse kerhomme historiassa. Sen kunniaksi vuosikokous kokoontuu syyskuussa päättämään, onko nykyinen hallitus toiminnut oikein ja hyvän tavan mukaisesti, sekä voidaanko se vapauttaa vastuusta. Samalla on aika valita uusi hallitus hoitamaan uutta tilikautta ja uusia kujeita. Nyt on siis aika lähteä sanomaan mielipiteensä näihin tärkeisiin päätöksiin, joiden mukaan kerhomme 25. vuosi vietetään.

Hauskoja loppukesän ajeluja - ja pitääkö kumipyörät alaspäin.

Vuosikokouksessa nähdään!

Antti

Kas, Kontio tuli ja meni. Omakin pyörä on taas vaihteeksi kunnossa, joten eiköhän tässä pääse nauttimaan loppukesän, toivotavasti lämpöisistä, ajokeleistä ihan mielikseen. Kontiokävijämäärä kohosi uuteen ennätykseen eli yli 2000. Niin sitä pitää.

Heinäkuun viimeisenä viikonloppuna tapasimme muiden Pirkanmaalaisten kanssa joukon tosi hulluja ihmisiä. Ensin nämä uivat 3,8 km 16 °C vedessä, sitten polkevat 180 km polkupyörällä ja loppuverytelyksi juoksevat täyden maratonin. Olimme mukana tuomaritehtävissä moottoripyörillä. Johtopäätöksenä tästä kaikesta voineen vetää se, että me motoristit emme ehkä olekaan niitä Suomen hulluinta väkeä, vaan se kunnia kuuluu triathlonisteille. Täytyy vain nostaa heille hattua.

Samana viikonloppuna lopputpirkanmaalaisista osallistuivat pelastuspalveluharjoitukseen, joten voidaan sanoa, että toimintaa ja aktiviteettia Tampereen seudulta ainakin löytyy.

Tämän lehden tekemisessä oli tosi ylivoimaisia vaikeuksia, koska tietokone, jolla tätä lehteä naputtelen, sai ajatuksekseni sairastua juuri sopivasti ennen lehden teon aloittamista. 40 cm korkean diskettikasan ja ohjelmien asennus on vielä osin kesken, joten pyydän jo tässä vaiheessa anteeksi mahdollisia kirjoitus- ym. ulkoasuvirheitä. Tarvittaisiin nauhavarmistusasema, sillä 250 Mb kiintolevyn varmistaminen "korpuille" on mahdoton tehtävä.

Jos tekemisen puute pääsee pahasti yllättämään kesken syksyä, niin eiköhän Enduropöräys Pirkanmaalla ja Pystymettä Savonlinnan seutuvilla tarjoa vähäksi aikaa pientä tekemistä. Molempia tapahtumia koskevat ilmoitukset ovat tässä lehdessä.

Syksyn tullen voisi vaikka tarttua kynään ja kirjoitella vaikkapa muutaman jutun sekä selailta valokuviansa hyvien kuvien julkaisemiseksi muidenkin kerholaisten luettavaksi.

terveisin Jarkko

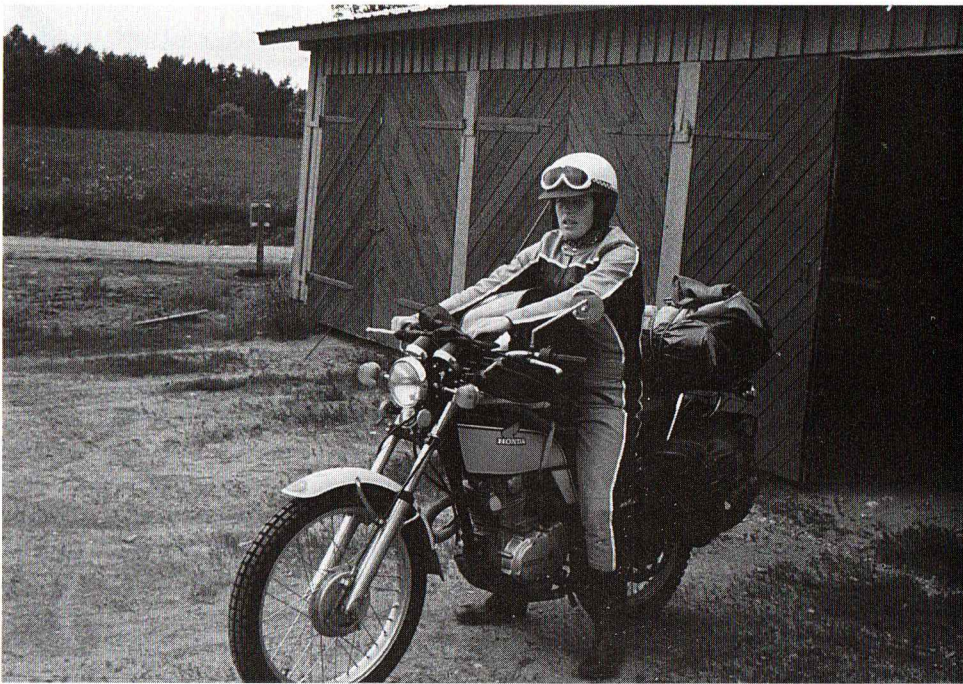
METZELER

RENGAS KULJETTAJILLE, JOIDEN
VAATIMUSTASO ON KORKEALLA.

15 % alennus MP69-jäsenille
renkaista ja varusteista
(varaosista sopimuksen mukaan).

MOTOTRIP KY

SUNNANVIK, 02580 SIUNTIO
P. 90-298 6432

Menomies, matkalla taas jonnekin kauas.

Loch Ness Six Day

Pyörä, jolla olen tehnyt lomamatkoja viidentoista vuoden aikana on saanut alkunsa Sammy Millerin työn tuloksena (-74). Se oli alunperin tarkoitettu trialpyöräksi, mutta siitä tehtiin myös katumalli, kiitos siitä heille. Nyt on tarkoitus lähteä matkalle pyörän syntyseuduille Scotlanttiin.

On torstaipäivä, heinäkuun kuudestoista, selaan almanakkaa, kyseisen päivän kohdalla on merkintä "muista sateenvarjo". Kaikki tarpeellinen on saatu pakattua pyörän päälle, jalka käynnistyspolkimelle, terävä polkaisu, moottori herää eloon, Ruotsinlaiva odottaa, valitsin "veen" koska siinä on tyy-

liä? Ohitan vanhan rahapajan. Silmiini osuu talon seinän kyltti Stocholm, siispä olen vielä oikealla reitillä. Joudun ajamaan kaapeata väylää, pitkin laiturin reunaa päästäkseni laivaan.

Tapaan kaijalla Imatralta kotoisin olevia kyykkypyörillä matkaavia henkilöitä. Esitelen heille matkapyöräni hienouksia kuten esim. käynnistyspoljin. Ovat sen verran nuoria, etteivät ole nähneet kyseistä laitetta tosi-toimissa. Heidän pyöränsä hyrähtävät käymään nappia painamalla.

Tavanomaisten rutiinien jälkeen lähdän kuuntelemaan karaokea. Väkeä laivan reu-

nalla riittää, pöytäseurani on Mato V. Valtonen ja muutama ruotsalainen tyyppi. Aikamme siinä turistellessamme niitä näitä, toinen hurri alkaa änkyttää meille huonolla suomenkielellä omaa ankeaa elämäänsä naapurimaassa. Voihan vee, toikaisee Mato, siihen valui viimeinenkin mahdollisuus. Eikun nukkumaan siitä, sillä huomenna on pitkä ajorupeama edessä.

Ruotsissa

Saavumme Tukholmaan, pyörät ulos laivasta saatuaamme kokoonnumme pieneen neuvonpitoon. Mato suorittaa iskarin säätöoperaation, kun on niin velto olo. Sovimme, että seuravan kerran pysähdyimme noin 150 km ajon jälkeen sopivalla huoltoasemalla. Yritän pysytellä muiden vauhdissa, en onnistu, ajavat karkuun. Jatkan matkaa yksin omaan tahtiin pitkin E18:sta.

Saavun kyseiselle huoltamolle, muiden nauttiessa pientä välipalaa kipsalta. Kysyvät minulta missä olen aikonut viettää seuraavan yön. Pyytävät tulemaan heidän kanssaan Skövdeen, josta ovat varanneet mökkejä, suostun oitis tarjoukseen. Iltapäivä kuluu mukavasti körötellen rauhalliseen tahtiin, maisemia katsellen. Leiripaikka sijaitsee korkealla mäenrinteessä. Suu alkaa naksaa kummasti, oisko kellään kohvia. Ilta kuluu rattoisasti turistessa.

Aikainen herätys ylös, ulos ja pesulle. Lähdemme ajajamaan kohti Göteborgia, jään suosiolla letkan viimeiseksi. Pyörä ei tahdo käydä kunnolla, yskii ja paukkuu välillä. Mielessä herää ajatus, tähänkö tämä reissu tyssäsi. Ehei ilma kirjastuu ja pyörä toimii taas moitteettomasti. Mitä lähemmäksi Göteborgia saavutaan sitä kovemmaksi vastatuuli yltyy. Oikean sataman löytäminen on hankalaa, kyltit ovat kadonneet tietyön myötä? Satamassa on paljon moottoripyöräilijöi-

tä menossa Englantiin. Laivalipun vaihtoperaatio mihinnsukorttiin, karmea touhua, huutoa ja melskettä. Pitkän jonotuksen jälkeen pääsemme ajamaan pyörät laivan uumeniin. Laivamatka kestää 25 tuntia. Yksi tapahtuma jäi erityisesti mieleen, nimittäin yhteislaulukilpailu, siihen osallistuivat kaksi kuoroa (SF & S) Tourin memorial & Uppsalan ekonomit. Tarkoitus oli laulaa toinen osapuoli suohon, äänijänteet olivat kovilla, aamulla oli monelta laulajalta mennyt ääni kokonaan.

Tynemountin sataman valot häämöttivät taivaanrannassa. Kiipeän kannelle katsoomaan laivan lipuessa satamaan. Ulos päästyämme joudumme jonoon kuin köyhän talon porsaas passientarkastusta varten. Nyt sitä ollaan BRITTEINSAARILLA, tämä on kuulemma vanhan mantereen motoristien mekka.

Perillä

Lähden ajamaan yksin A1 -tietä pitkin kohti pohjoista. Vasemmanpuoleinen liikenne tuntuu aluksi hankalalta, myös liikenneympyrät tuntuivat hankalilta. Ajavat väärään suuntaan kun tavallisesti. He, he.

Päivän ajorupeamaa kertyy vain muutama tunti. Löydän itseni pienestä kylästä nimeltä Coldingham. Pystytän teltani asuntovaunujen katveeseen, nurmikko tuntuu varpaiden alla erittäin mukavalta. Alueella on kaikki tarpeelliset palvelut mitä tarvitsen. Kylästä löytyy lisäksi pari kauppa ja muutama PUBI.

Lähden kiertämään aluetta. Korvat höröllä kuuntelen tasaista jytinää, joka kuuluu leirintäalueen portilta. Harliikkahan se siellä lotkottaa, kuski riisuu juuri kypärän päästään. Ihme ja kumma sieltähän paljastuu supisuomalainen huru-ukko. Paiskaamme kättä ja kysyn päivän kuulumiset. Lähdem-

Kyseinen laite toiminnassa, kivenkierrossa.

me laittamaan leiriä pystyyn. Illan mittaan saapuu vielä toistakymmentä motoristia.

Pitkin ja poikin

Kaasukäyttä kutittaa, eikun tienpäälle, hoen mielessäni vasen, vasen. Ajamme kohti Edinburgia, josta olemme varanneet itsellemme täysihoitopaketin. Majoitus tapahtuu erittäin maanläheisesti, mukavuuksiin kuuluvat juokseva vesi sisään ja ulos. Tästä emme olleet tietoisia, joten suihku & vessanpönttö oli jäänyt kotisuomeen, harmi. Nautimme kolme päivää täysin siemauksin kulttuurista. Tarjontaan kuului tutustumiskäyntejä erilaisiin kohteisiin ympäri maakuntaa. Ilonpito loppui aikanaan, tie kutsuu kulki- jaa. Lähdän kohti etelää käyttäen tietä A68.

Pyörä alkaa taas temppuilla, käyntihäiriöitä, tulpanjohto aiheuttaa läpilyöntejä. Sade loppuu, pyörä käyttäytyy taas normaalisti. Saavun Jedburgiin. Pysähdyn tutkimaan karttaa, kämppäri löytyy muutaman kilometrin päästä. Lampaista on laiturilla lähes jokaisella niityllä, jota ei ole muutettu golfviheriöksi.

Viikko on kulunut, on aika lähteä kohti laivarantaa. Viimeinen pysähdys, käyn ostamassa pakollisen viskipullon kotiin vietäväksi. Eräs seikka ihmetyttää yksinäistä kulki- jaa, mihin ovat kaikki brittipyörät liikenteestä kadonneet. Satamassa odottaa jälleen kaamea sekamelska ennenkuin pääsemme laivaan. Laivan lähtö myöhästyy muutaman tunnin. Palvelu pelaa ja kaikki ovat tyytyväisiä. Majoitumme pohjakerrokseen, hytit ovat kaameat kopit. Vaatteenvaihdon jälkeen läh-

Mukiinmenevä HarLikka, vie pois.

den kiertelemään laivaa, käyn syömässä Lassin kanssa seisovasta pöydässä, teemme kierroksen väärään suuntaan, ensin jälkiruoka, sitten lämminateria ja viimeisenä salaattit. Näin välttyimme turhalta jonottamiselta, suosittelen. Laiva rantautuu, pyörät hajantuvat kukin omille tahoilleen. Teiden numerointi on muuttunut siitä kun viimeksi ostin kartan. Tästä johtuen lähdän väärään suuntaan ajamaan. Kello lähestyy kuutta illalla, on aika pystyttää leiri. Ruotsissa käytetään nykyään perhemaksua (a' 110 Skr), joka yksin matkatessa tuntuu kohtuuttoman korkealta.

Lopun alkua

Viimeinen ajopäivä koittaa, kamat ka-

saan ja menoksi. Ilma muuttuu yhä huonommaksi, mitä lähemmäksi saavun Tukholmaa. Rajuilma iskee täydellä voimalla, liikenne puuroutuu täysin. Saavun Slusseniin, käyn vaihtamassa viimeiset rahat suomenmarkoiksi. Ajan terminaaliin, sähköt ovat poikki. Onneksi tietokoneet pelaavat, saan varattua lipun kotimatkaa. varten. Astun laivaan ja autokannella tapaan erään pariskunnan, jotka ovat joutuneet ryöstön kohteeksi. Heillä on tosi siisti Mini Cooper, joka on putsattu sisältä kaikista tavaroista jälkiä jättämättä, kauhistus? Lasken viimeiset pennit, ostan lapsille tuliaisia ja käyn syömässä.

Kesäloma on lopuillaan, on aika palata taas arkirutiineihin.

Kari Saalasti
XL 250

JUPPIKASSI

Nyt kakkoskuski, joka ei valita eikä purnaa, ei kallista kurvissa väärin ja on muutenkin kuskin kanssa samaa mieltä.

Käytännöllinen, tilava ja vedenpitävä takalaukku, JUPPIKASSI. Tilavuus n. 18 litraa, sisälle mahtuu mm. kypärä. Sivussa yksi vetoketjullinen pikkutasku.

Materiaalina laadukasta kotimaista Finlaysonin vedenpitävää laukukangasta, ketjuna kestävä 6 mm vetoketju sekä paksua puuvillalankaa, jossa vahapinta vedenpitämiseksi ulkopuolella.

Hinta: MP69:n kangasmerkillä 250 mk ja ilman 230 mk + pakkaus- ja postituskulut.

Tiedustelut ja tilaukset: Petri Keski-Korpela
Ihalaistenkatu 19
33400 TAMPERE
p. 931/465443

69 SHOP

College	95
T-paita	50
Lippis	25
Matkapussi	45
Motoristi-kansio	30
Kangasmerkki	15
Iso tarra	5
Pieni tarra	3
Juliste	10
Postikortti	3
Vuosilaatta (Kontio ja Talviralli)	10
Peruslaatta (Kontio ja Talviralli)	40
Pyörämerkki (etukäteismaksu)	110
Kerhopyyhe	65
Kerhotuoppi	40
Juhlatauoppi (etukäteismaksu)	180
Hopeamerkki	50
Ajohanskat	295
Pikeetakki	150
Solmio	30

TULE, TUTUSTU, OSTA!

**69 SHOP Mototrip, Sunnanvik
SOITA, KYSELE, TILAA!**

Arto 90 - 298 6432 tai 296 3232

Ratsut ja ratsastajat.

MP-kurssi mallia SA-INT!

Kerronpa tässä ehkäpä palvelusaikani hienoimmasta jaksosta, nimittäin Itäisen Maanpuolustusalueen MP-kurssista, joka järjestettiin 3.-14.5.93 KymITR:ssä, Haminassa. Kurssilla oli mukana eri joukko-osastoista kaikkiaan 18 miestä. Omasta joukko-osastostani, KeSR:stä, oli 6 miestä itseni mukaan lukien. Kurssille pääsyaatimuksina olivat A-luokan siviiliajokortti sekä aikaisempi kokemus moottoripyöräilystä.

Ajoneuvot kurssille saimme omasta joukko-osastostamme. Meillä oli mahdollisuus käyttää omiakin ajovarusteita, jos vain

oli. ”Tornifirman” ajovarusteet olivat kyllä ihan hyviä, puvut maastokuvioituja CORE-TEX asuja sekä jalkineet uusia crossisaappaita. Heti perille päästyämme meille selvitettiin kurssin tiivis ohjelma. Kurssin vetäjinä toimivat kantahenkilökuntaan kuuluvat herrat yliv. P. Lappalainen ja väep. H. Haikala, jotka hoitivat kurssin asiantuntevan tyylikkäästi huumorilla höystettynä. Pääsimme pyörien selkään jo ensimmäisenä iltana. Alku oli käsittelyharjoittelua, pujottelua, jarrutusta, lankulla ajoa yms. Käsittelyä hiottiin ensimmäisellä viikolla runsaasti, että

Kerrankin motoristimieleistä koulutusta.

tutkinnoissa homma varmasti sujui joka mieheltä. Ennen tutkintoa oli pakolliset 3 ajokertaa kaupunkiajoa, 50 min/kerta. Ensimmäisen viikon ohjelmaan kuului myös pyörien tekniikkaan ja rakenteeseen tutustuminen sekä mahdollisten määräaikaishuoltojen teko. Me kyllä ropelsimme innolla YAMAHA XT 350:ien kimpussa mielesämme seuraavan viikon maastoajo-harjoitukset. Viikon lopuksi suoritimme asfaltti-/soratieajon, jonka pituus oli 250 km. Reitti kulki itäisen naapurimme rajaa hipoen, mutta onneksi tällä puolen.

Toisen viikon alussa oli taas mieli korkealla, kun oli päästy käymään välillä kotonakin ”latautumassa”. Nyt oli edessä maastoajoa, kuraa, hikeä ja hiekkää. Niitä kyllä riittikin, kun ajelimme soramonttuja, kurakkoja ja rämeikköjä pitkin. Oli todella hauskaa!

Yritystä löytyi, kun oli pakko näyttää, että kyllä minäkin jos kerran toi... Joka kaveri suoritti metsässä möyriessämme ainakin pari SA-INT ympäriajoa! Kukaan ei onneksi telonut pahasti itseään, kalusto enemmänkin. Yksi pyörä ei jostain syystä halunnut pitää öljyä sisällään, vaan sylki ne haljenneen öljypohjan kautta pihalle! Kouluttajat nauroivat monet makeat naurut meidän koheltaesamme. He suunnittelivat meille erilaisia ratoja, joissa saatoimme koetella räjähdysten omaisesti kehittyviä taitojamme! Välillä saimme satikutia jos homma meni ”käteen”, mutta myös kehujakin tuli hyvistä suorituksista. Kaikki hauska loppuu aikanaan ja niinpä mekin keskiviikkona palasimme kasarmille pesemään ja huoltamaan kovia kokeneita ratsujamme. Loppuviikko sujui näissä merkeissä ja osa porukasta suoritti kirjallisia kokeita, jos ei ollut ekalla tärpännyt.

Kaasua.

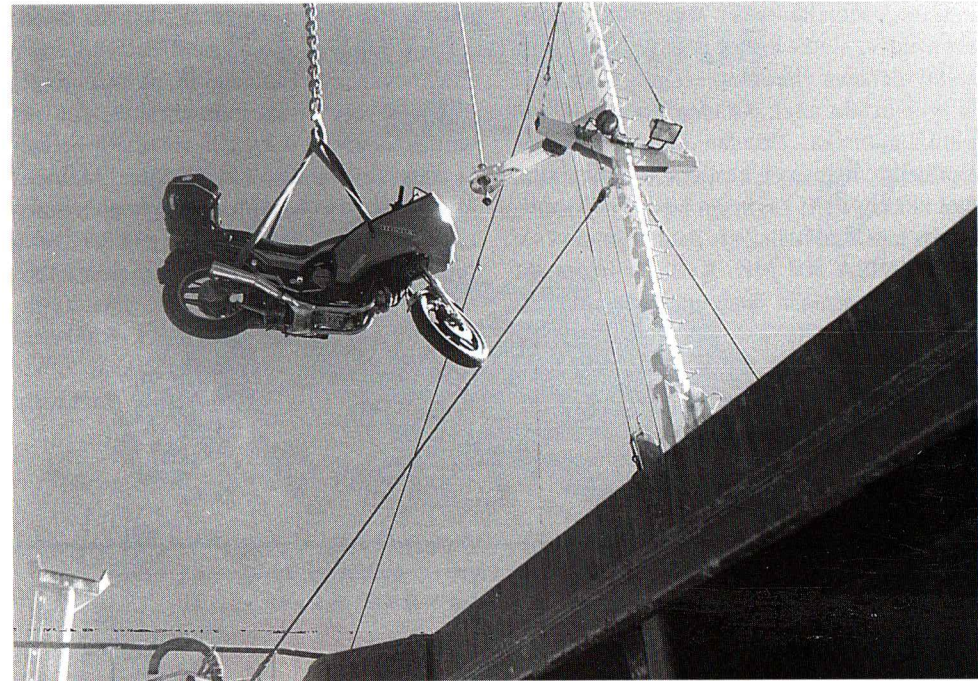
Joka mies läpäisi kirjalliset ja inssin ja "valmistui" MP-lähetiksi saaden Puolustusvoimien A-ajoluvan.

Näin jälkepäin on kurssista pelkääntään mukavia muistoja ja hyvää kerrottavaa. Itselleni kurssi antoi mukavasti lisää maastoajokokemusta, jota ei muuten ole liiemmin kertynyt.

Se oli mielestäni erittäin hyvä asia, että

kurssilla päästiin ajamaan runsaasti eikä teoria ollut päällimmäisenä. Jos jollakulla nykyisellä tai tulevalla "mortilla" on mahdollisuus ottaa osaa vastaavalle kurssille, niin suosittelen lämpimästi. Se tuo vaihtelua tähän muuten välillä tosi "harmaaseen" varusmiesaikaan !

tämän kaiken kertoili Kake

Honda yläilmoissa, matka alkaa.

Ulkomaille reissuun?

Koska tämän mainion lehden palstoilla aina silloin tällöin tarjotaan hyviä neuvoja ja uusia ideoita, ajattelin minäkin tarttua kynään ja kantaa korteni kekoon. Tämä juttu kannattaa lukea, jos halajaa ulkomaille reissaamaan, mutta matkasuunnitelmat tyssäivät budjettiin.

Kolmisen vuotta sitten lähdimme rakkaan avosiipan kanssa birtejä katselemaan, kiertelimme Skotlantia, Pohjois-Irlantia, Irlantia ja Walesia ja päätimme matkan ikimuistoisiin päiviin Lontoossa. Aiempina kesinä oli tullut kierreltyä Eurooppaa, ensimmäinen reissumme suuntautui Pariisiin - mutta tämä reissu olikin vähän erilainen: Lähdimme rahtilaivalla Pietarsaaresta pik-

kukaupunkiin Pohjois-Skotlantiin. Pyörä kulki kätevästi mukana kannella, huolellisesti köytettynä ja pressuilla suojattuna — eikä siitä tarvinnut huolehtia, sillä miehistö (11 miestä + kapteeni) parveili koko ajan sen ympärillä. Asuimme sähköttäjän hytissä (joka ymmärrettävistä syistä oli tyhjä), söimme viisi (5) kertaa päivässä ammattitaitoisen kokin laittamia aterioita (olisittepa nähneet laivan muonavarastot — ja mikä aamupalakkautus!), saimme kulkea vapaasti aluksella ja oleilimme paljon komentosillalla ja punttialissa. Sattuipa vielä olemaan todella mukava kapteeni, jonka henkilökohtainen jääkaappi (arvaatte varmaan, mitä se sisälsi) oli käytettävissämme — matka oli todella

Muista: Kerhoetu!

Käytetyt varaosat erikoishintaan jäsenkortin esittämällä.

Nyt myös katteiden korjaukset ja maalaukset

Sammonkatu 64

33540 TAMPERE

Puh. (931) 557 444

mukava. Merellä oltiin seitsemän päivää; normaalisti matka kestää neljä päivää, mutta sattui olemaan viikonloppu (jolloin skotteja ei työpaikalla näy). Kahden hengen viikon pituinen matka, Hondan kuljetus, kuninkaallisille kelpaava kestitys (mainitsinko, että kokki yllytti käymään laivan jääkaapilla, jos nälkä yllättäisi!) ja hela hoito maksoi YHTEENSÄ 300 MK. Kyllä, kolmesataa! Niin, että varmaan lähemme uudestaan.

Kannattaa olla itse aktiivinen, soitella pikkuvarustamoille tai, jos mahdollisuus, käydä satamassa jututtamassa kapteeneja. Rahtilaivoja seilaa jatkuvasti Suomesta eri puolelle Eurooppaa — mutta täytyy varautua

siihen, että lähtö tulee yhtäkkiä mistä tahansa satamakaupungista (meillekin tuli kiire Pietarsaareen). Takaisinkin pääsee, mutta silloin täytyy varata puhelinrahaa, että voi soittaa Suomeen ja kysellä mistä sillä hetkellä olisi laiva lähdessä kotiinpäin. "Meidän" laivamme oli todella pieni ja kapteenin omistuksessa, joten hän saattoi itse päättää tiktin hinnasta. Tietenkin on isompiakin rahtialuksia, joissa on matkustajille omat kytit — mutta ne ovat taas kalliimpia. Rohkeasti vain kyselemään - ja hyvää matkaa!

Easy Rider Paraisilta

KERHOETU MP69:n jäsenille

ALENNUS bensinistä 15 p/l
 dieselistä 13 p/l

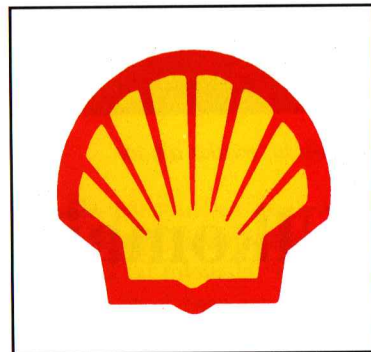
... SHELLISTÄ!

Alennukset ovat voimassa toistaiseksi ja ne otetaan huomioon ostohetkellä Shell-huoltamoilla (Suomessa) voimassa olevista myyntihinnoista luottokorttilaskutuksen yhteydessä.

Jos Sinulla ei vielä ole Euroshell-korttia, täytä hakemus huoltamolla, laita oikeaan yläkulmaan koodi 5031 ja liitä hakemuksen mukaan valokopio jäsenkortistasi.

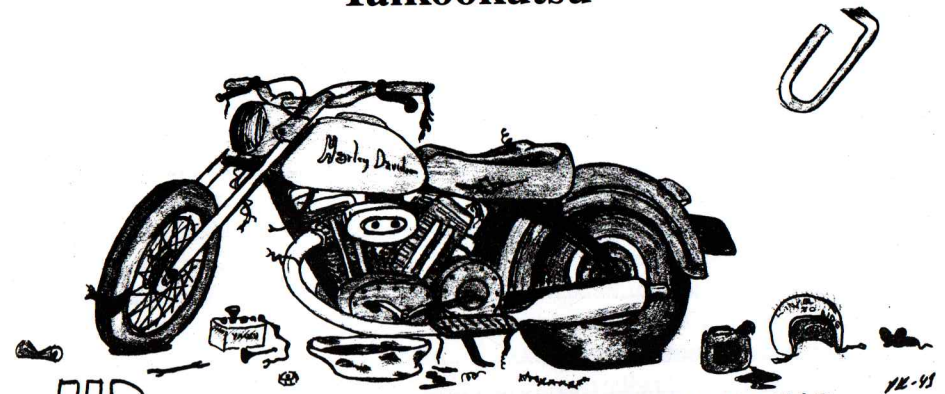
Jos Sinulla on jo kortti, lähetä valokopio jäsenkortistasi sekä Euroshell-kortistasi Shelliin.

Lisätietoja: SHELL INFO CENTER, puh. 9800-2424.

Etsintäkuulutus

Talkookutsu

HD - MATKAAJAN TARVIKEMUISTIO
3-VIIKON ESIM T.RE-SAVONLINNA
MATKAA VARTEN

☐	PULLONAVAAJIA	☐	KALJAA (JOS EI PERILLÄ SAA)
☐	ALUSHOUSUT 1 KPL (ALLA)	☐	JÄTESÄKKI VÖPYMISEEN
☐	SUKKA(T)	☐	MOOTTORIREHONTTIA VARTEN
☐		☐	PLASTIC-PATTINK TUUBI
☐		☐	+ TULPPA-AVAIN
☐	SAIPPUAN PALA (JOS ON	☐	ELLE...
	NAINEN KYYDISSÄ) MIETI!	☐	LISÄÄ KALJAA (MIETI SE NAINEN JUOSTAAN)

Joutuessani olosuhteiden pakosta (reisi-luu katkesi rakennushommissa) laittamaan pyöräni kesäkuun alussa seisontavakuutukselle ja yrittäessäni keksiä jotain mielekästä tekemistä moottoripyöräilyn ympärillä, tuli jälleen mieleeni idea, jota olen kauan mietiskellyt.

Suomessa mp-väki on järjestänyt kokoon-tumisajoja, ralleja, tapaamisia ym. jo yli 20-vuotta. Tuona aikana ovat useat eri kerhot ja ryhmät lyöttäneet ja teettäneet suuren määrän erilaisia rallimerkkejä, mitalleita, rintaja pyörämerkkejä. Näistä ei kuitenkaan ole tietääkseni minkäänlaista luetteloa tai muuta kirjallista yhteenvedoa olemassa.

Jotta saisimme talletetuksi tietoa ralleis-ta, kokoontumisajoista, palkitsemisista, pal-

kinnoista, merkkien suunnittelijoista, merk-kien jakoperusteista, lyöntimääristä ja kai-kesta mahdollisesta tärkeästä tiedosta, olisi jonkun aloitettava tietojenkeruu ja -käsittely jonkinlaiseen muotoon.

Täyttääkseni vapautuneen ajan, ajattelin pistää talkoot pystyyn. Olisi mukava saada aikaan luettelo, lehtinen, tiedosto tai vaikka-pa muutama juttu Motoristiin julkaistavaksi. Luulisin, että tällaisesta yhteenvedosta voisivat motoristit saada iloa ja ehkä hyöty-äkin.

Materiaalin laajuudesta johtuen en voi lähteä erikseen pyytelemään joka taholta tietoja jokaisesta merkistä (kaikkia en voi todellakaan edes tietää), vaan pyydän teitä arvoisat motoristit aktiivisesti ottamaan haas-

Tietoja voisi luetteloida vaikka seuraavan mallin mukaan:

Merkki
Lyöttävä kerho
Paikkakunta
Lyöntiajankohta
Suunnittelija
Merkin tehnyt yritys
Lyöntimäärä
Tilaisuus johon merkki on tehty
eri asteita tai vaatimuksia merkin saamiseksi esim. 3v/5v/10v
ansiot yhdistyksessä yms.
merkin materiaali
merkin koko
yksipuolinen/kaksipuolinen
sanallinen teksti
merkin tai mitallin kiinnitystapa (neula, ruuvikiinnitys, pelkkä mitali)
maksullinen/ansioista
muuta huomioitavaa
liitteenä kuva, piirros, merkki
tietojen antaja, osoite, puh.

teen vastaan. Jokainen yksittäinen merkki ja tieto on tärkeä. Olisi jälleen tosi mahtava voiman ja yhteistyön näyttö pyörävältä, jos saisimme tiedot yksiin kansiin.

Vaikka kaikkiin edellä oleviin kohtiin ei löytyisikään vastausta, voidaan niitä myöhemmin etsiä monin eri tavoin. Tärkeintä on, että on jokin lähtökohta mistä lähteä eteenpäin. Tässä olisi muuten sopiva mainospaikka yhdistyksellesi tai rällillesi.

Suomessa julkaistusta kirjallisuudesta löytää hyvin vähän viitteitä vanhoista mitalleista ja merkeistä, jotka käsittelevät moottoripyöräilyä.

Yhdessä vanhassa perusteoksessa; H.J.Boström: Suomen muistorahat II, Tapahtuma- ja juhlamitalit, Kustannusosakeyhtiö Otavan kirja- ja syväpaino, Helsinki 1936, löytyy yksi asiaa käsittelevä maininta:

Turun Moottoripyöräklubi
Etus. Moottoripyöräilijä tulossa suoraan katsojaan päin kovassa vauhdissa.

Alla kirjaimet T.M.K.
Takas. Sileä.

Yksipuolinen planketti, 78*48 mm. Moottoripyöräklubin tilauksesta kaivertanut Osian Rosendahl; valmistettu kultaseppä Yrjö Salmelan liikkeessä Turussa.

Hopeisia ja pronssisia kappaleita, joita jaetaan palkintoina kilpailuissa sekä annetaan erittäin ansioituneille klubin jäsenille.

Postia ja yhteydenottoja odotellen jäsen n:ro 635.

Kari Ahola
Ruutikellarintie 4
13210 Hämeenlinna
917 / 674 8693

Viroon lakisääteinen liikennevakuutus

28.6.1993

Virossa tulee voimaan lakisääteinen liikennevakuutus heinäkuun alussa. Viron parlamentti vahvisti lain voimaantulon maanantaina. Viro on ensimmäinen entisen Neuvostoliiton alueen maa, jossa siirrytään kaikkialla muualla Euroopassa käytössä olevaan lakisääteiseen moottoriajoneuvojen vakuutusmenettelyyn ja samalla Viro liittyy vihreän kortin sopimusmaihin.

Suomalaiselta moottoriajoneuvolta vaaditaan heinäkuun alusta Viron rajalla yleiseurooppalainen vihreä kortti osoituksena voimassa olevasta liikennevakuutuksesta. Sen saa veloituksetta omasta liikennevakuutusyhtiöstä. Viron liikennevakuutuksen alhaisen korvaustason vuoksi lisävakuutukset ovat edelleen tarpeellisia, korostaa Liikennevakuutusyhdistys.

Venäläisen Ingosstrakh-vakuutusyhtiön liikennevakuutuksen voimassaolo Virossa päättyy kesäkuun lopussa. Se on kuitenkin edelleen tarpeellinen, jos ajetaan Viroon Venäjän kautta tai ajetaan Latviaan, Liettuaan tai muihin entisen Neuvostoliiton maihin.

Alhainen korvaustaso

Virossa ulkomaisen ajoneuvon aiheuttamassa liikennevahingossa lakisääteisen liikennevakuutuksen enimmäiskorvaus on henkilövahingon osalta vain noin 2.500 markkaa ja ajoneuvon osalta vajaa 50.000 markkaa. Syyttömälle suomalaiselle osapuolelle korvaukset henkilövahingoissa voivat jäädä

pienimmillään 600 markkaan ja ajoneuvovaurioissa noin 12.000 markkaan.

Säänösten mukaan vahingon aiheuttajalta voidaan vaatia liikennevakuutuksen enimmäiskorvausmäärän ylittävä osa vahingosta. On mitä ilmeisintä, että ulkomaalaisiin vahingonaiheuttajiin tullaan kohdistamaan lisäkorvausvaatimuksia, todetaan liikennevakuutusyhdistyksestä.

Virossa korvauspiirin ulkopuolella ovat syyllisen ajoneuvon kuljettaja ja omistaja sekä syyllinen jalankulkija ja polkupyöräilijä.

Jokaisen Viroon tai entiseen Neuvostoliittoon maihin moottoriajoneuvolla lähtevän on syytä kääntyä oman vakuutusyhtiön puoleen tarvittavien vastuu- ja muiden lisävakuutusten hankkimiseksi. Yhteys omaan vakuutusyhtiöön on myös tarpeen, jos matka suuntautuu Ruotsin ja Norjan ulkopuolelle muualle Eurooppaan.

Liikennevahinko Virossa

Poliisille liikennevahingosta on ilmoitettava välittömästi henkilövahingot. Samoin on poliisi kutsuttava paikalle, jolleivät osapuolet ole yhtä mieltä tapahtumakulusta.

Korvauksenhakija on velvollinen säilyttämään vaurioitunut ajoneuvo ja muu vahingoittunut omaisuus vahingon jälkeisessä tilassa, kunnes sen on tarkastanut vakuutusyhtiön nimeämä tarkastaja. Vahingon sel-

vittelyssä voi kääntyä minkä tahansa liikennevakuutusyhtiön puoleen.

Virolaisen ajoneuvon liikennevakuutusyhtiö ilmenee erillisestä liikennevakuutus-kortista, johon on merkitty vakuutuksen voimassaoloaika.

Ulkomaisen ja vakuuttamattoman ajoneuvon aiheuttamat liikennevahingot sekä tuntemattoman ajoneuvon aiheuttamat henkilövahingot korvaa Liikennevakuutussäätiö (Eesti Liikluskindlustuse Fond, Kohtu 10, EE-0001 Tallinn, puh. (2)-450 905).

Kesäliikenne lisää uhreja

Vammautumiset liikenteessä lisääntyvät kesäaikana. Tuhoisimmillaan liikenne on parhaimpina lomakautena heinäkuussa. Valta- ja maanteillä vammautumisia sattuu heinäkuussa lähes kaksinkertainen määrä verrattuna vuoden alku- ja loppukuukausiin, ilmenee vakuutusyhtiöiden vuoden 1991 liikennevahinkotilastosta.

Vuonna 1991 korvattiin liikennevakuutuksesta runsaat 1800 heinäkuussa tapahtunutta vammautumista ja yhdeksänä päivänä vammautuneiden määrä kohosi 70:een. Vuoden talvipuoliskolla (tammi-maaliskuu ja loka-joulukuu) tällaisia päiviä oli yhteensä vain kuusi. Vammautumisia talvipuoliskolla tapahtui kuukaudessa keskimäärin vajaa 1300.

Myös liikennekuolemien määrät ovat korkeimmillaan kesäkuukausina. Tästä yleislinjasta teki poikkeuksen viime vuosi, jolloin kesäaikana liikennekuolemat laskivat selvästi.

Poikkeuksena jalankulkijat

Ainoa tienkäyttäjryhmä, joka selviää ke-

säajasta hyvin, on jalankulkijat. Vuoden alhaisimmat onnettomuusluvut heidän kohdallaan selittyvät kesän valoisuudella. Ajokaudesta johtuen polkupyöri-, moottoripyöri- ja mopo-onnettomuudet keskittyvät kesäkauteen.

Henkilö- ja pakettiautoilijoiden on syytä hillitä ajotyylään kesäteillä ja lomatunnelmissa pitää mielessä tosiasia, että heinäkuussa vuoden parhaimmissa keliolosuhteissa henkilövahinkoon johtaneet ojaanajot ovat korkeimmillaan, toteaa liikenneturvallisuuksinsinööri Pekka Sulander Vakuutusyhtiöiden liikenneturvallisuuksinsinöörin kunnasta.

Sulanderin mukaan keskikesän kuolonkolarissa korostuvat muihin kuukausiin verrattuna alkoholin osuus, liian suuret nopeudet ja nuorehkot kuljettajat.

Lukumääräisesti liikennevahinkoja tapahtuu eniten talvikuukausien lumisadepäivinä. Keskimäärin vammautuu 15 henkilöä 100:ssa onnettomuudessa. Talvikuukausina luku on 12. Luku alkaa keväällä nousta ja on kesäkuussa 18, heinäkuussa 21 ja elokuussa 19.

Lisätietoja: liikenneturvallisuuksinsinööri Pekka Sulander, puh. 90 - 6804 0395

*RAKket on ajettu ja endurance alkoi
Stuntion kirkossa 19. kesäkuuta, 1993
Kiitos!*

Arto ja Minna Hallikainen

AlfaLine

TARJOUS MP-69 JÄSENIILLE! -15%

Touch of Class!
TouchGard
VAKUUTUSYHTÖIDEN
SUOSITTELEMA

Tilaa nyt hyvissä ajoin ennen pyöräilykautta MP-69 näyttelyssä esitelty TouchGard moottoripyörähälytin jonka laatuun maahantuoja, jälleenmyyjät sekä alan ammattilaiset luottavat. Tutustu lehdessä olevaan artikkeliin.

TouchGard
MURTOHÄLYTIN
ASiantuntija

Don't Touch my bike!

TARJOUHINTAAN

MALLI TG-1004 N
Avainohjattu
830,-

MALLI TG-4
Radiokauko-ohjattu
1296,-

2
VUODEN
TAKUU

VAT
VAKUUTUS
YHTÖIDEN
HYVÄKSYMÄ

*Soita heti tai
tule käymään!*

mp
POWER SHOP

KURHIRITIE 68, (Tikkurila) 01300 VANTAA
Puh. (90) 857 4036 Fax. (90) 857 4016

MOTOPOST OY

15 %:n alennus huolto-osista ja renkaista

Motopost Oy
Hiidensilta
03250 OJAKKALA
Puh. 90 - 2271 728

MP-69 jäsenet saavat Motopost Oy:ltä tilatuista osista 15 % alennuksen listahinnoista ilmoittamalla jäsennumeron tilauksen yhteydessä. Tilaa ilmainen luettelo numerosta 90 - 2271 728.

27's KONTIO RALLI-93

Paalasmaa... Kontiomaa..

Pyörä kokoa ja pakkaa

Outokumpu, ensimmäisenä mieleen tuleva ajatus, on paikka jonka lähes aina löytää varttuneemman motoristin navankohdalta tai sitten paikka, jossakin Itä-Suomessa tarkemmin määrittelemättömässä paikassa. Seuraavaksi taitaakin tulla mieleen, että sielähän on kaivos (tai oli, nyt museo). Siinä tämän retken faktat sitten olivatkin, kaikki muu olisi vain arvailujen varassa.

Siispä "Autoilijan tiekartta" esiin ja tutkimaan mahdollisia reittejä välillä Tampere - Outokumpu.

Päijänne, noin 150 km pituinen "vesilätäkkö" antaa oikeastaan vain kaksi vaihtoehtoa, joko pohoisen (Jyväskylä) tai eteläisen (Lahti) kautta. Eteläinen vaihtoehto voittoa selvästi, vaikka alku veisi vähän vääraan suuntaan

Päijänteiden tuolla puolen voisi soveltaa sitten tätä kuuluisaa "linnuntie" -taktiikkaa, eli kahden pisteen välisen janan seuraamista mahdollisimman tarkkaan, toki pieniä mutkia tehden, koska K 100 RS Bemu ei ole niitä parhaimpia crossipyöriä. Se siitä reittisuunnittelusta.

Oikeastaan tämä Kontiotarina pitäisi alkaa edeltävästä keskiviikosta, jolloin sain korjatut ja hyvin maalatut katteenosat (Kiitos!) Ahtilta Moto-osista. Ei siis syytä paniikkiin olihan pyörän kokoamiseen aikaa ruhtinaalliset kahdeksan tuntia. Välillä meinasi kunto loppua, lieneekö synnä pieni kiire taiko sitten tuo edellä mainittu Outokumpu, joka pisti hien virtaamaan ja verensä paineen laukkaamaan kohti kriittisiä lukuja.

Mutta ihmeitä tapahtuu ja siinä se vain seiso, pyörä, viimein valmiina ja valmiiksi lastattuna perjantaina kello 12.00. Ja kun tarpeeksi kaukaa katsoo voisi pyörää pitää kriittiselle silmälle edustuskelpoisena kuväliseenä.

Tässä paketissa taas ihmettelin moista seikkaa, että miksikö matkapyöräksikin suunnitellusta Bemusta meinaa laukut loppua

Kontrollipaikan jonotusta.

kesken. Joko saksalainen insinööri ei matkusta kaksipäällä kaikilla retkeilyvarusteilla varustettuna, tai sitten meillä on taas liikaa vaatteita mukana. Siispä telttä ja makuualustat takalaukun päälle vedenpitävään pussiin.

“Ei kun menoks”

Oho, joku taisi sentään unohtua. Tiina, Pirkanmaalaismotoristien oma lääkäri, pitäisi vielä noukkia matkan varrelta mukaan. Kun tuo matka oli kuulemma liian pitkä ensikertalaisen henkiselle kantille. Siispä noukimme hänetkin mukaamme.

Kangasala - Kuhmalahti - Vesijako - Pulkilanharju. Tuttu tie, joka paikoin tarjoaa nautittavia mutkia, siis pehmeitä kallistuksia ja pyöreitä ajolinjoja. Ja kas kummaa, ensimmäinen taukopaikka tuli vastaan en-

nemmin kuin odottikaan.

“Kauheeta, mun hartiat on ihan jumissa”, taisi olla se ensimmäinen tokaisu, joka Tiinan kypärän sisältä kuului. Tiedä häntä oliko se niin kauheeta, ainakin kuskin naama ainakin loisti kuin se kuuluisa keksi. Siispä taukojen puheenaiheeksi jäi keinot kokemattomien motoristien “sytyttäminen” matkamooitoripyöräilyyn ja vitsailu. Joutuessani näin yhtäkkiä outoon tilanteeseen, jossa matkaseurueeseen kuului kaksi naista, joiden kunkin tuleva ja nykyinen ammatti on “elämän alkulähteillä”, niin pakostakin mietti ovatko ne miesten vitsit ja murjaisut sitenkään niitä pahimpia.

Joutsaan jouduttiin ja varkain lähestyimme Varkautta, välillä syötiin ja ihmeteltiin missä muut motoristit oikein olivat kun pyöriä ei pahemmin näkynyt. Puutunutta pepua välillä oiottiin, syötiin ja välillä vähän ajettiin loistavassa kesäsäässä.

Perjantai-ilta Hirvnsalmen lossilla.

Kello kävi ja vähän ennen kello 21.00 saavuimme korven keskeltä paikkaan nimeltä Kontrolli, eikun siis Outokumpu.

Kontrolli

Reittimme taisi olla vähemmän käytetty, sillä noin sadan motoristin näkeminen pienellä huoltoasemalla toi jo ruuhkan tuhtua. Koko sen ajan jonka olimme kontrollissa, ilmoittautumaan oli noin kolmenkymmenmetrin jono, joten Kontrolli-HeMMoilla kiirettä riitti vaikka apuna oli eka kertaa oikein tietokone.

Lapsiperheille järjestäjät olivat taikoneet mahdollisuuden tutustua Vuorenpikonmaahan ja kaivosmuseoon halpaan hintaan.

Nyt olikin sitten aika kurkkia rallin pitoa paikka selville osanottajien keskeltä. Paalasmaa, Juuka, noin 105 km. Siinä tärkeimmät

tiedot. Totuttuun Kontio-tapaan matka kontrollista rallin pitopaikkaan oli enemmän tai vähemmän jonossa ajoa ohittelevien moikkailua. Tavan mukaan vauhti kiihtyi loppua kohti, tai ei aivan sillä tiestä puuttui jostain syystä pieni pätkä ihan lopusta. Oikeastaan menomatka Kontioon loppuu tähän ja Kontio-ralli -93 alkaa tästä, eli saavuimme lossille tai oikeammin lossijonoon.

Kontio-saareen

Voit veljet, mikä jono! Taisi olla se yleisin ajatus kaikkien mielissä kun oli saanut kypärän päästään ja pyörän jalalle. Seuraava ajatus oli, että monenteenko lauttaan me pääsisimme. Vaikka ei sillä nyt niin väliä ollut sillä nythän oltiin kesälomalla!

TVH:n lautturi oli saanut oivan apulaisen, kun Lastauspäällikkö M. Piispa täytteli

Pirkanmaan nautintajaoksen asumuksia.

tehokkaasti lauttaa autoilla ja lukuisilla moottoripyörillä. Noin tunnin odotuksen jälkeen oli vihdoinkin meidän vuoromme “astua laivaan”. Pehmeän rantautumisen jälkeen alkoi viimeinen noin 10 km matka itse rallipaikalle, Paalasmaan Lomamajoille.

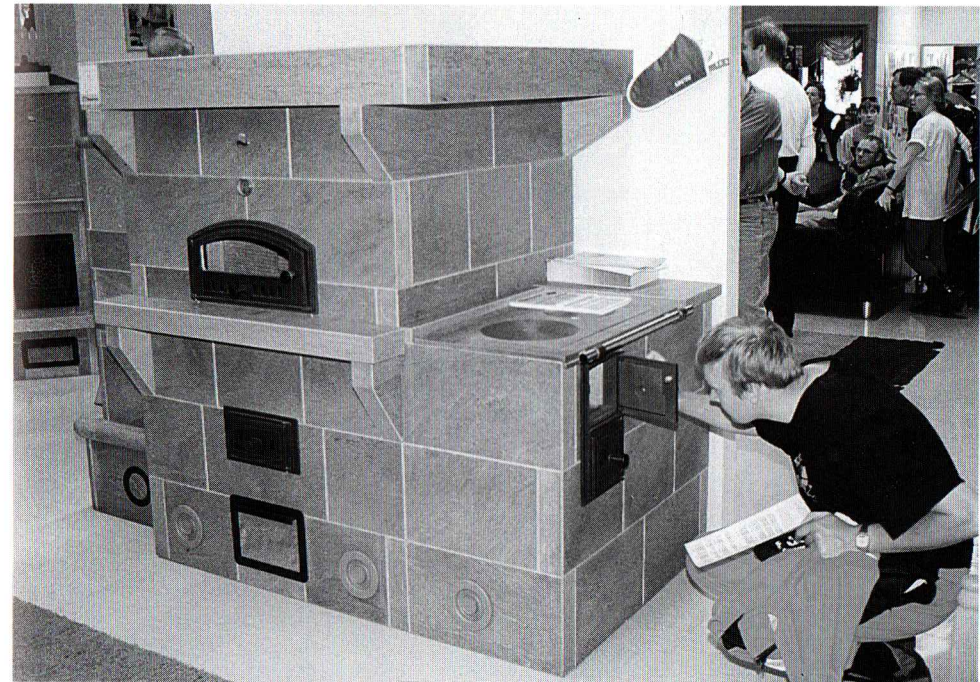
Portilla tuttu naama lyö kaksi muovikasua kouraan ja moikkaa kiireisesti. Ja kas ollaan perillä. Pienen päänyörittelyn jälkeen katseeni löytää tutun naaman, Viiksen, jonka neuvo on seuraava: “Tien päähän, kohti laivalaituria ja sitten polkua pitkin niin pitkälle kuin pääset”, lupavaa, mihinkähän sitä joudutaan? “Eräkontio” lukee kyltissä, siispä vanhat tavat ovat yhä voimassa eli Pirkanmaalaiset löytää aina kauimmaisesta loukosta. Pienen taiteilun jälkeen löytyy vielä suht’ tasainen paikka pyörälle, mutta mihinkäs sen teltan oikeen lykkäät. Kivi, kivi, kanto, aukko, toi on meidän paikka, siis

tähän teltaan.

Paikkoja nuuskimassa

Eräkontio, Perhekontio, Alakontio, Yläkontio, paikka, hmm, autoille (lapsiperheille) ja lisäksi vielä tilanpuutteeseen tehty lisäalue “tois’ puol’ jokkee”. Joten valita saattoi ihan sen mukaan millaisen elinympäristön halusi itselleen.

Rosvopaistia!!! Nälkäiselle motoristille alkupaloiksi, että jaksaa pysyä mukana menossa. Taitaakin olla oikein kulinaristeja kokkeina täällä, joten Outokumpuni ei ainakaan pääsisi paljoa köyhtymään. Ja jos jano pääsee yllättämään, niin tällä kertaa sen voi sammuttaa oluteltassa, joka on vielä illallakin pystyssä ja täynnä puheensorinaa ja tuttuja.

Puuta pesään ja hellaan tuli.

Ensimmäisenä telttamerestä pistää silmään “pieni” telta, jossa “Pirkanmaalaisen Nautintajaos”, eli vanhat parrat, pitivät majaa. Siis telta, jonka sisällä oli telttoja, ei ainakaan sade haittaisi. Telta, perävaunu, asuntovaunu ... Mitä? Juu, moottoripyörävetoinen peräkärä-asuntovaunu. Suunniteltu moottorikelkka ja -pyörä käyttöön. Mitähän se Pertsä seuraavaksi keksii?

Kontioportilla oli mangleettinen vetovoima, joten sinne. Kello kanteen mennessä meitä motoristeja on saapunut paikalle yli 1800. Uskomatonta, mutta totta. Portilta takaisin päin kulkiessamme silmiini osuu kyltti “Kontiomuseo”, siis sinne. Tänne on koottu asiakirjoja ja muuta paperia kerhon alusta nykypäivään. Pisti silmään kerhon perustamisasiakirja ja ensimmäisen vuoden budjetti joka taisi näyttää vajaata neljäsataa markkaa ylijäämää. Siitä se alkoi, se byro-

gratia, eikun kerhotoiminta.

Joskus viidenaikaan huomaa nukahtaneensa, ihme kyllä omaan teltaan ja omaan makuupussiinsa.

Retkeilyä

Lauantaiaamu Kontiorallissa, yleensä se päivän osa jota tavallinen Kontiokävijä ei koskaan kohtaa, mistähän moinen johtuu? Ainoat virkeät veijarit olivat ne noin 100 lasta, joiden sisäinen kello ei moista laiskottelua ole koskaan ymmärtänyt. Näille tuleville motoristeille oli järjestetty ihan omaa ohjelmaa aamuksi (keskipäiväksi).

Lauantaipäivänä Kontioralliin on perinteisesti kuulunut retki paikalliseen maalaismaisemaan ja elämään. Tällä kertaa mutkiteltiin serpentiiniä ylös Kolille ihastelemaan

Nuotiolla lauantaina aamuöystä.

kuulua maisemaa ja kauhistelemaan paikallisen ravintolan hintoja, pikku pullo limua - 10 mk, Kiitos! Missähän se Gary Grandi oikein luehisi. Koliilta alas ... Vapaalla ... Jostain syystä moinen tapa aiheuttaa kipua kylkiin, kun tuo takana matkustaja ei oikein tykännyt moiseen urheilusta, ihme.

Uuniin... duuniin... Kuului se kulunut vähän rasistinen hokema, mutta kun se nyt kuitenkin pitää melkein paikkaansa seuraavassa retkikohteessa eli Nunnauunin tuotantolaitoksilla.

Helteessä ja kirkkaassa auringonpaisteessa loistava avolouhos aukeni retkeläisten jalkojen juuresta, kun paikallinen motoristi ja tehtaan tekninenjohtaja kertoili kivistä ja kiven louhinnasta. Nunnalahtelaisten onneksi paikka on yksi niitä harvoja maailmassa jossa vuolukivi on suuntautunutta (?) ja täten "helposti" työstettävissä. Silmiin kai-

voksen pohjalta pisti kolme telaketjuilla liikkuvaa raskasta "moottorisahaa", jolla vuolukiveä paloiteltiin sopivan kokoisiksi murikoiksi. Kiven eri vaiheita seuraten oppaamme kuljetti meitä läpi tehtaan aina myyntinäyttelyyn asti. Matkan varrella törmäsimme vaikkapa kolmimetrisen timanttiterällä varustettuun sirkkeliin ja muihin tähän tarkoitukseen kehitettyihin erikoiskoneisiin, joilla siivutettiin ja höylättiin vuolukiveä erilaisiksi tiiliksi, joista sitten varmiit uunit ja ja takat kootaan.

Ruokaa ja kisailua

Retkeillessä tulee aina Outokumpuun tyhjä kohta, joten ruokaa jonottamaan. Kolmesta ruuanjakopisteestä huolimatta jonoja riitti aina iltaseitsemään saakka, mutta hyvä

Oluteltan hämyssä juttu luisti ja olut virtasi.

kannattaa aina odottaa, sillä harvoin saa syötäväkseen näin hyvää Karjalanpaistia kaikkine lisukkeineen. Kaunis kiitos Bistro du Port'in kokeille erinomaisesta ruuasta.

Iltaohjeman vuoro tulikin sitten yllättävän nopeasti ruuan ja pienten ruokanokosten jälkeen. Ensin ratkottiin Juuan kunnan ja Mp69:n välinen paremmuus Bodygolfissa, kisa päättyi kotivoittoon Juuan kunnanjohtajan paremman puttityylin ansiosta, vaikka hyvin taisteli pj Antti vastaan.

Seuraavaksi ratkottiin Kontiokisan lopulajin eli teltanpystytyksen mestaruus. Kolmen nuorenherran välisessä henkilökohtaisessa kamppailussa pisimmän korren veti

1. Mikko Lindqvist
2. Aki Tähkänen
3. Teemu Hyvärinen

Joukkuemestaruudesta, olutpullon tyhjenys ja ajo kulkuneuvolla, josta joku kehveli

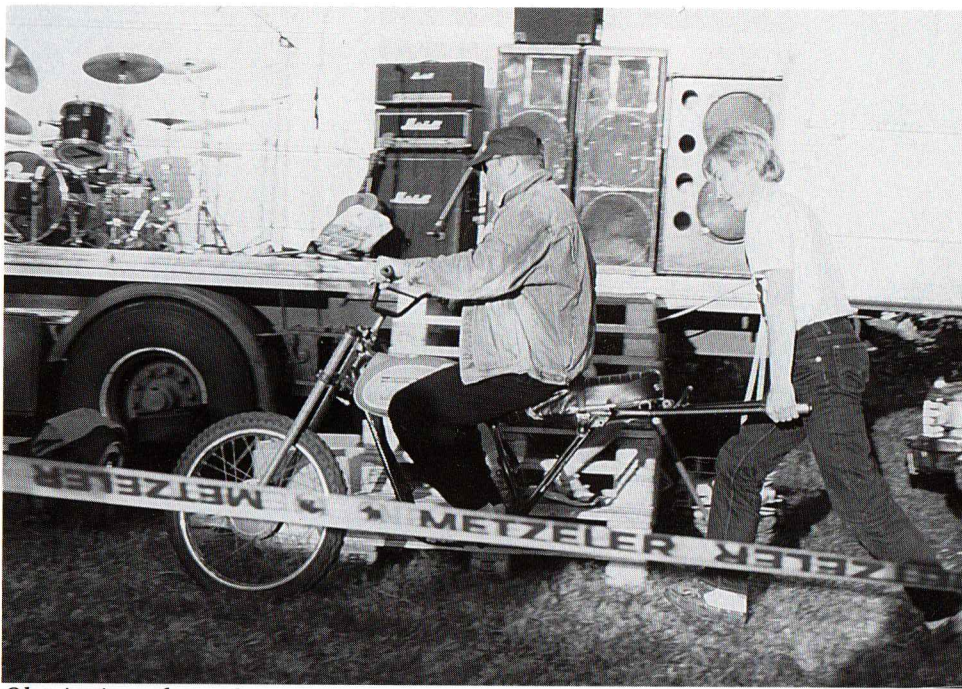
oli nyysinyt takapyörän ja moottorin. Siispä toinen satulalle ohjaamaan ja toinen takapyöräksi ja moottoriksi ja sitten rata ympäri. Kamppailu oli kiivas aina viimeiseen suoritukseen asti, jonka voitti ylivoimaisesti mutta niukasti

1. Parikkala MP
2. East City Giants

Suomen Suurin

Suurimman huodon osallistujissa sai taas aikaan osallistujamäärän ilmoittaminen. Piispan Tainan mieluisena tehtävänä oli ilmoittaa 2021 virallisen osallistujan ja noin 100 lapsen osallistumisen kaikkien aikojen suurimpaan Kontioralliin. Hyvä Me.

Illan musiikista vastasi Turon & Co oma yhtye joidenka ohella Juuan harmonikka-

Olutviestin raskaampi osuus.

kerho ja illan pääsiintyjä King's Hill piti osallistujien korvakayttävät puhtaina.

Kontiokarhuja jaettiin taas oikein lauma ympäri Suomea, Norjaan ja Saksaan. Lopulta menikin sitten perinteisissä merkeissä nuotioilla istuksien, juttuja kuunnellen ja suuta kostutellen. Auringon noustessa rupe- si rallitanner vähä vähältä tyhjenemään, juhlijoiden vähitellen uupessa telttoihinsa nuk- kumaan.

Lopun alkua

Aamupäivän koittaessa havahtui käyn- nistyvien pyörien ja pakkaamisen kiireiseen tohinaan. Alkoi taas se ihmeellinen joukko- pako rallipaikalta kohti kotia. Aamupalan jälkeen kun kiersi leirialuetta oli telttameri jo harvennut huomattavasti ja tasaisena vir- tana kulki pyöräkuntia kohti porttia.

Puolenpäivän aikaan oli omakin leiri pu- rettu ja pakattu. Matka kohti arkea voisi alkaa.

Mutta, mutta vielä kerran kohtasi ralli- kansa, tälläkertaa jonotimme pois Paalas- maan saaresta. Me pääsimme lossille reilun tunnin jonotuksella, mutta jotkut mattimyö- häiset, jotka lähtivät vasta iltapäivällä jou- tuivat jonottamaan kuulemma yli kaksikin tuntia. No, itse en ainakaan nähnyt kenen- kään polttavan päreitään, korkeintaan nah- kaansa, kuumassa auringonpaisteessa. Lep- poisassa tunnelmissa vihdoinkin pääsimme Piis- pan Markun täyttämälle lautalle, jolloin oli aika sanoa hyvästit Paalasmaan kauniille saaristolle.

Kiitos Paalasmaan Lomamajojen henki- löhunnalle, Piispoille, HeMMoille sekä muulle henkilökunnalle erinomaisesta Kon- tiorallista 1993.

Kiitoksin Jarkko

Kontiovoittajat 1993.

Kontiokarhut 1993

Pisin matka miehet	Olli Vasala	Ivalo	1048 km
naiset	Satu Pakkanen	Rymättylä	690 km
sivuvaunut	Hannu Sonkki	Paimio	660 km
Piikit	Janne Liukkonen	Hanko	760 km
Vanhin osanottaja	Aarre Kivivuori	Rauma	s. 26.02.24
Nuorin osanottaja	Pekka Myyryläinen	Nokia	s. 20.03.93
Pohjoisin osanottaja	Timo Katajamaa	Ivalo	
Vanhin pyörä	Jouko Mäkisalo	Joensuu	Indian Chef
			1000 cc, vm -23
	Pauli Vasarainen	Enonkoski	HD, vm- 47
Pisin matka ulk.naiset	Else Stensrud	Møen, N	1320 km
miehet	Peter Rhoscher	Rüdesheim,D	2600 km

ENDUROPÖRÄYS

4-5.9.1993

Enduropöräys ajetaan viime vuotiseen malliin safarina Tampereelta Juupajoelle.

Lähtö Kesoil-huoltoasemalta Teiskontie 60 lauantaina 4.9 klo 12.00.

Reitti pääpiirteissään viimevuotinen eli tietä, polkua, suota, sähkölinjan pohjia. Sopii myös aloittelijoille. Jos on kuiva keli, pääsee möhköenduroillakin koko lenkin -sadesäällä voi pahimmat paikat kiertää.

Varusteet ym. kulkevat huoltoauton kyydissä.

Ei ennakkoilmoittautumista. Sisämajoitus 20 ensimmäiselle (makuupussi mukaan).

Hinta 20,-.

Lisätietoja: Pekka Kulju puh. 931-133 621

Mielipidepalsta

Wroaam, rakkaat kerhoveljet ja -sisaret!!!

Huolestunein aatoksen olen seurannut paikkakuntamme autokoulun moottoripyöräilyn opetuksen tasoa. Vaikka itsekkin olen varsin tuore motoristin alku (pyörä 4 vuotta ja jäsen 3), niin olen huomannut joitakin erittäin vaarallisia puutteita opetuksessa. Esimerkiksi mainittakoon täysi tietämättömyys pyörän käyttäytymisestä stongaa käännettäessä. Nuoret piikkiläiset eivät myöskään tiedosta farkuilla ajamisen tuhoja polville. Kaikkea ei ole tarpeen oppia kantapään kautta, joten tulisi ajatella, jospa te vanhemmat ja viisaammat keksisitte jonkun sujuvan keinon nuorukaisten informoimiseksi. Jospa esimerkiksi neuvoteltaisiin autokoulujen kanssa yhden "moto"-tunnin antamisesta. Siinä olisi oiva mahdollisuus saada nuoret piikkikuskit 69:n ja moottoripyöräilyn pariin loppuelämäkseen. Lisäksi onnettomuudet ja riskitekijät liikenteessä vähenisivät varmasti. Olin itsekkin valmis vetämään infotilaisuuksia kunhan joku kertoisi minullekin kuinka se pyörä toimii.

Ja sitten ihan toiseen asiaan. Olin ihan kiva oppia tuntemaan oman lähiseutunsa 69:läisiä vähän paremminkin, vaikkapa illanvieron ja kerhotoiminnan puitteissa. Niin, että eikun liput korkealle, merkit pyöriin ja pukkaillaan kun tavataan.

Juha-Pekka Jalkanen, jäsen numero 3616
Lepolantie 40
01800 Klaukkala
Puh. 90 - 879 3443

Turo tykittää...

Tuuttilaulu

Sävel Lännentiesarjafilmin tunnusmusiikki
San. Turo H.

*Kulkee, kulkee, kulkee
Taas tuutti tiellä kulkee
kesken loppua pensa ei saa.
On A-market mun kohde
silmissäin Carillon hohde
tänä iltana vielä korkki narskahtaa
mut sammua ei saa... Ajakaa*

Moottoripyöräkerho 69 r.y:n sääntömääräinen

vuosikokous

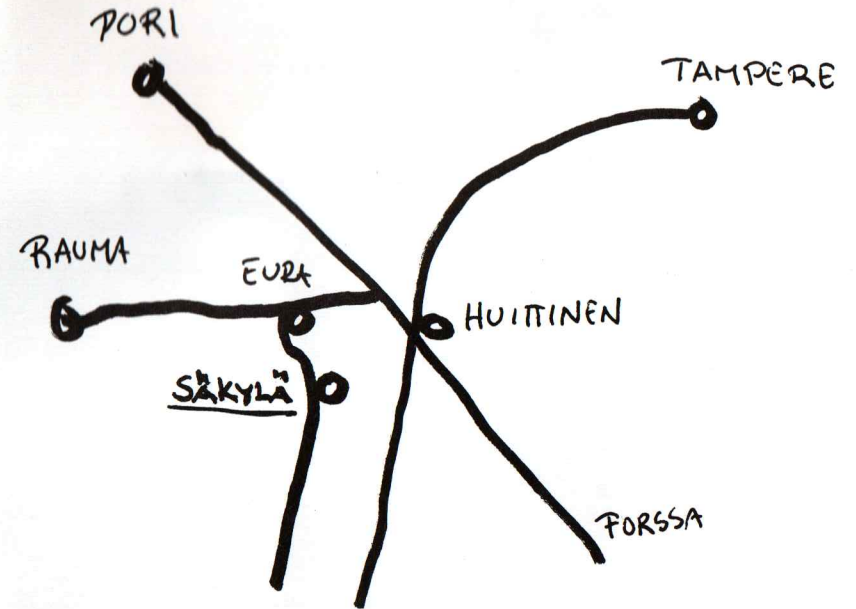
Aika: 19.9.1993, kello 12.00

Paikka: Säskylän lukion auditorio

Esityslista:

1. Kokouksen avaus
2. Kokouksen järjestäytyminen
 - puheenjohtajan vaali
 - pöytäkirjanpitäjän vaali
 - kahden pöytäkirjantarkastajan vaali
 - ääntenlaskijoiden vaali
3. Kokouksen päätösvaltaisuuden toteaminen
4. Kokouksen työjärjestyksen hyväksyminen
5. Hyväksytään toimintakertomus ja tilinpäätös 1992 - 1993 sekä päätetään tilintarkastajien lausunnon perusteella tili- ja vastuuvapauden myöntämisestä hallitukselle.
6. Hallituksen varsinaisten jäsenten ja varajäsenten vaali
7. Tilintarkastajien ja heidän varamiestensä vaali
8. Päätetään jäsen- ja ainajäsenmaksun suuruudesta
9. Päätetään toimintasuunnitelmasta ja talousarviosta 1993-1994
10. Päätetään jäsenmaksunsa maksamatta jättäneiden kerhosta erottamisesta
11. Muut esille tulevat asiat
12. Ilmoitusasiat
13. Kokouksen päättäminen

Moottoripyöräkerho 69 r.y:n hallitus

Paikalle opastus pääteiltä

Syysilta
Motocamp.
Karstula

27.8.—28.8.-93

Motoristihenkistä vapaa-ajan viettoa puhtaan veden ja luonnon äärellä.

Alueen palveluja... Koskenlaskua, kalastusta, ratsastusta, surffausta, kanootteja, veneitä, hyvät saunat, lapsiystävällinen uimaranta, hyvin varustettu kioskki, kauppapalvelut lähellä, mökkejä, hyvät telttapaikat.

Hinta: Leirintäaluemaksu

Mökkivaraukset: Puh. 944 — 610 26

OULUUN

KOKKOLA

